

Usûl: Düğün

HICAZ AŞTIRAN İLÂHİ
1.

Beste:
Gülte: NİYAZI-İ MİSRI

Bir peh râ e rîâ ti yo lüm
Tut bu Ni YÂ zî nîn sö zün

dört ya nî dîz mey
bun da a - - - ça gör

dan ka mu yû rû â
sen gö zün " " "

şık cân il le ri ne
" " " " " "

A na gi ren gör mez ö lüm . .
Bir gün gi der sîn an sı zın

.. i cer â se bu hay vâ . .
gör mez se nî gir yân . .

.. ka mu yû rû â
" " " " " "

şık cân il le ri ne şâd..
" " " " " "

Abdülkâdir Töre koleksiyonundan 17.1.1994
Amir Koral

Bir şehre eristi yolun dört yanı düz meydan kamu
Ana giren görmes ölüm, içi ab-i hayran kamu

Bir hoş güzel yapısı var, otuziki kapısı var
Cümle şenirlerden ulu, her yanı bağ bostan kamu
Ab ü havase mütedil, giren çıkamaz ay ü yıl
Dağları lüle ak kızıl, bağlar gül-i handan kamu

Bülbülleri nâtan eder, cân ü dili hayran eder
Bahçeleri seyrân eder her köpde hübnan kamu

Escarda sazlar çalınır, dallarda meyve satılır
Sen sunmadan öl bulurur her emrine feruân kamu

Kim selâbilden nûp eder rahik anı bî-hüç eder
Tesnüm ebed serhoş eder, olur içen mestân kamu

Bu dediğim Cennet değil, anlara ol minnet değil
Bunun safâse zevkine ehl-i cinân hayrân kamu

Şehr-i hakikatı adı, Hak sürûne bunda kodu
Osura vâkıf olma Hak eyledi mihnân kamu

Olma anlarda his fesad, buğz ü hased, kibr ü inâd
Cümle bilir yok aslâ yâd, birbirine ihvân kamu

Ösleri canlardan azîz, sizleri ballardan tesîz
Yok anda sen ben, siz ü biz, birlik ile yekân kamu

Ol şehre Mürsel gelmedi, anları dâvet kılma
Anlar yolu yanılmadı, evsâfları Kur'ân kamu

Hak mezhebi mezhepleri, deryâ-yı zât mearepleri
Hâsıl kamu matlepleri kadr icredir her an kamu

Yoktur olarda ihtilâf, günden uyandır bî-hi tâf
Her isleri Hakk'a muâf, nûh eylemiş Yezdân kamu

Türk eylemişler kâl ü kıl, lâl olup anlara bu dil
Her halleri Hakk'a delîl, hep mazhar-ı Rahmân kamu

Gerçi sana bakıp gözü, sohbet edip söyler sözü
Lâkin Hakk'ı bulmuş özü, söylettiği Fırkân kamu

Dünyâya anlar gelmedi, geldiyse de eğlenmedi
Seytân olar, görmedi anda olar pînân kamu

Ana ginerse bir kişi, gider gönülden tepûsi
Bapma bu devlet kupa konan olur sultân kamu

Hemen ki ol şehre gelir her korkudan âzâd olur
Yollarda bellerde kalır dîv ü perî, seytân kamu

Dâr-ül emânder ol şehir, lâkin girer yüzbinde bir
Sanma ana dâhil olur hür ü melik rıdvân kamu

Kim ki o şehri ösledi erenler izin izledi
Âdâb-ı Hakk'ı gösledi, irşâd eder pîrân kamu

Ehlîni bul ol illerin, sarpen geçesin bellerin
Yurtar yalnız gidenlerin, kurd ü peleng aslan kamu

Ehlîne anlar bellidir, sırâ bilir bir ellidir
Her birisi ahsen-sîfat her mûskife bücnân kamu

Gir enbiyânın silkine, bin bu vücûdun fülküne
Kahreyle nefsin askerîni garkeylesin tûfân kamu

Var "Semme veçhullah"ı bul, tâ görüne sana bu yol
Senden sana eyle sefer kim idesin seyrân kamu

Candan riyâzât ü taâb, çeksün anı edip taleb
Olur riyâzâtın somu derdlerine dermân kamu

Gek sinene dağ üze dağ, pot hasta gönün ola sağ
Sâyet ola dağ üstü bağ yâdlar ola yârân kamu

Cân ilidir vâsıfettiğim, dard ile tâtîf ettiğim
Bundan inip döküldüler bu tenlere her cüm kamu

Gel tene koma cânını, â'lâya çık bul kânnı
Lâyık mîder insâna kim yerî ola zundân kamu

Var ol hakikat şehrine, ir anda Hakk'ın sürûne
Dolsun senin de gönüne deryâ olup ırfân kamu

Tut bu Niyâzi'nin sözün, bunda aç-gör sen gözüün
Birden gidersin ansızın, görmez seni giryân kamu